

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetési minden es. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához, czimzandólevelekben. Árát évi negyedrre 3, félére 6, évre 12 pengő forint.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

A Szentegyháztetőn, a Kendei háznál, 487. szám alatt.

Hirdetések minden négy hasábos egy sor után 4 pkrót közzétételnek; folytonos hirdetések 10 pct. elengedtetik. Mindenik hirdetésre 15 pkr. belyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: u. m. előfizetés, hirdetések, reklamiók sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ-HIVATAL:

A Központban, STEIN könyvkereskedésben.

178. E. sz.

Hirdetvénye

Az erdélyi cs. kir. orsz. földterhermentesítési bizottmányának és a földm. pénzalap igazgatóságának.

Több eset fordulván elő, miszerint a cs. k. orsz. földm. bizottmány 147/o. ált. b. sz. a. folyó évi febr. 7-ről kelt hirdetményében említett határozatait, melyek az illető feleknek postai úton recommandirozva küldetnek meg, a cs. kir. postahivatalok azon okból küldék vissza, hogy az egybeült lakó felek a hozzájuk intézett iratokat hosszabb időn át elmulaszták átvenni: ezennel azon fehérvást kénytelen tenni a cs. kir. orsz. földm. bizottmány, miszerint kivált azon volt földesurak, a kik nem laknak postaállomáson, vagy lakhelyüket gyakrabban és hosszabb időre elhagyják, ne mulasszák el az illető postahivatalt előre értesíteni, hogy a hozzájuk intézendő hivatalos levelek hová és kihez küldessenek, mint az átvételre felhatalmazott személyhez. Nagy-Szeben, febr. 20., 1858.

INTÉZETEINK.

I.

Gazdasági-egylet, Muzeum-egylet.

Fennmaradásunk legszilárdabb alapját közintézetünk, s irodalmunk képezik: szorítsuk tehát ezeket keblünkhez, melegessük a honszeretelt élető lehetetével; gyarapítsuk anyagi, s szellemi áldozatainkkal, hogy gyarapodjék nemzetünk. Tegyük ezt; mert a testben s lélekben erős nemzetek huzamos életre boldog virágzásra vágyanak hivatva, míg az elfajult, s tudatlanságba merültek örök kiskorúságra kárhoztatvák!

Ily érzelmek vezették tollamat; nem irói viszketeg, se bírálati vágy. E mellett tudom azt is, hogy az illetők csak sok oldalú eszmecsere után találhatják el az igaz utat, melyet követniük kell, s melyen összpontosíthatnak a kitűzött célra minden anyagi, s szellemi erőit; úgy szintén azt is, hogy vidéki olvasóink minél többször olvassanak intézeinkről, minél leplezetlenebbül állítatják eléjük azoknak állása: annál inkább átlátják, hogy bár csüggedni ok nincs, de igen-igen nagy szükség van mai napig is minden magyar anyagi, s szel-

lemi áldozataira; mert mindenik még csak csirájában van, melyből az időjárásához képest egy ép, vagy nyomorék plánta válhatik. Azért ne tekintsek az illetők e sorokat tetteik bírálatának, s tisztelt olvasói e lapnak ne vegyék e szavakat leczkésztésnek. Egy igénytelen honfi még igénytelenebb nézetei ezek, ki intézeteink iránt mélyen érzi, s honfi-társai előtt ntogondolat nélkül tárja ki keblét. Azonban intézeteink kezelői buzgalma egész mértékben méltányolva, bármikor kész, vezetésök alatt közmunkási minőségben, működni.

Van gazdasági-egyletünk, kezdeményezett muzeumunk, mindeniknek léte állandósítása, céljának megfelelő szervezése, s működése tőlünk függ, s éppen ezért ismernünk kell állásukat a részletekig.

Gazdasági-egylet.

Nem szükség ez intézet szükségességére vagy kezelői mellett szót emelni. Tudja mindenki, hogy az üdvös célzatu. El kell ismerni, hogy a kezelők, azon körhöz mérve, melyben mozogniok lehet, s azon anyagi erőhez képest, mi kezökbe adatott, gazdaságunk fejlesztése, s gazdasági ügyeink szervezése körül megtettek annyit, mennyit tenniük lehetett. De vannak körülmények ez intézet gyarapodását, s fennállását illetők, melyeket a gazda-közönség előtt megvitatni, tisztába hozni szükség.

Mielőtt a gazd.-egylet irányában követeléseket állapítanánk meg, szükség annak anyagi állásával tisztában lennünk: nehogy követeléseink anyagi erőnkhez mérve túlzottak, s így a gyakorlati téren neveltségek legyenek.

A gazd.-egyletnek van körülbelül 180 részvényese, kik fejenként fizetnek éven 6 e. forintokat; tehát részvényük czime alatt bejön évenként 1080 e. frt. Mindennemű tőkéi összesen tehetnek 14000 e. frt. körüli összeget. Ennek 6 pct. évi kamata 840 e. frt; s így ez intézet összes évi jövedelme körülbelül 1920 e. frt.

Ha már higgadtan utána-gondolunk, hogy a gazd.-egylet egy öt hold terjedelmű kertjében nem csak gyümölcsösöskölát

rendezett, hanem évenként különböző gazdasági kísérleteket is tesz; hogy e telek bekerítése mibe került, hogy egy más szőlőskertjében szőlőiskolát rendezett, hogy titkárait elég silányul ugyan, de mégis csak díjaznia kell; továbbá állat, terménykiállításokat rendez, azokra jutalmokat tűz ki; — ha, mondom, mindezeket megfontoljuk, átláthatjuk, hogy mielőtt az intézet irányában követeléseinket kettőztetnők, kettőztetnünk kell áldozatainkat; — szóval, világos az, miszerint a gazd.-egylet kezelőinek úgy, mint a gazda-közönségnek, legelső teendője a részvények gyűjtése.

Vannak hiányok, részint az intézet eddigi szervezésében, részint a gazda-közönség nem elég meleg részvételében alapulók, melyek miatt nincs meg a kellő összeforrás a gazda-közönség, s az egylet közt. Ugyanis, ha valaki vidéki gazdáink közül bémegy az intézet székhelyére, azt nem találja sehol; ha meg akar nézni egy gépet, csak nagy utánjárással kutathatja fel; ha a gazd.-egylet által hozatott könyvek, folyóiratok, vagy hírlapokba belé akar tekinteni, azt nem találja; ha a titkár keresi, ez egyéb dolgokkal van elfoglalva. De ezenkívül, mivel nincs az intézetnek külön titkára, ki csak ez ügynek éljen, hiányzik a végrehajtásban a kellő gyorsaság. Valamiddig az intézetnek külön titkára, szállása, hová jó rendben gépei, könyvei el legyenek helyezve, hol kiki a kellő felvilágosítást megkaphassa, — nem lesz: az intézet valódi élete el se kezdődött. *) Ez hibája a szervezésnek. Helyrehozatala nem

*) A kormányzó herczeg ő magassága által a gazdasági-egylet részére utalványozott 4.000 pfint 3/4 részéből lehetne egy alkalmas telket megvenni, hol az egylet állandó szállása legyen. A bővebb részvételi lehetőségére nézve, szükséges volna két rendbeli részvényt állítani fel. Az alapító-részvény lenne évenként 10 t, a rendes részvény évenként két pfint. Az alapító-részvényes döntő szavazattal bírna a választmányi gyűlésekben is; a többi csak a nagy-gyűlésekben. Vidékenként biztosok neveztesse ki a részvény gyűjtésére s kezelésére, és ezek kapják díjukat az általuk gyűjtött részvény 10 százalékát. Ekkor remélnénk eredményt. Szerk.

annyira a gazd.-egylet kezelői akaratától, mint az e célra megkívántató anyagi erő előteremtésétől föltételeztetik.

De a gazda-közönség részéről is vannak helyrehozandó elmulasztások. Ugyanis, ha állatkiállítás van, igen kevesen mutatják be állataikat; sőt történik az is, hogy nem versenyez egy vagy más díjra senki; holott helyben Kolozsvárt is van oly nemű állat: pedig a jutalom, pénzviszonyainkat tekintve, a külföldiekkel összehasonlítva, elegendő értékű. Mikor terménytárlat nyílik meg, koldulni kell a terményeket. Mikor gépkísérlet van, a bábámszkodókön kívül alig jelenik meg egy pár vidéki gazda; pedig vásár levén, számosan vannak a városban. A gazd.-egylet havi füzeteket indított meg azon célból, hogy abból a gazda-közönség egyletünk állását, működését figyelemmel kísérhesse; hogy gazdaságunk gyarapítására vezető cikkek jelenjenek meg: s e folyóirat, fájdalom! részvéthiány miatt megszünt.

Mindezek oly hiányok, melyek miatt elcsüggedni nincs miért, mert segíteni rajtuk könnyű, csak akarati kell; s nem vádképpen soroltam elő, hanem azért, hogy ismerjük magunkat, s hogy a gazd.-egylet, s a gazda-közönség részéről teendők egymásutánjára nézve, elmondandó nézeteim indokolva legyenek.

Nézetem szerint tehát a gazd.-egylet legelső teendője egy minden egyéb elfoglaltatásoktól szabad titkár tartani, ki minden pillanatát az ügynek szentelhesse, mindig megtalálható legyen. Továbbá egy szállást bérelni ki, ha házat nem vehet, hol az egylet gépeit mindig meglehessen tekinteni, a könyveket, folyóiratokat, hírlapokat egy olvasó-szobában mindig lehessen használni, sőt kiknek kedvök volna, egy más gazdasági tárgy felett lehessen értekezniök is. Mindenek felett pedig szükséges az egyletnek intézkedni részvényei szaporításáról. Föl lehetne keresni e célra a legbuzgóbb honfi-gazdákat. Nem lehetne-e az országban 20 buzgó gazdát találni, kik e hivatalt elvállalnák? Nem lehetne-e ez uton több százakra menő részvé-

EGY ANYA.

Eredeti beszély.

„Eszter“, „Tudós leánya“ sat. szerzőjétől.

(Folytatás.)

IX.

Nititur in velitum, mondja a latin közmondás. A tiltott gyümölcs után vágyik a halandó.

Hasztalan! ez már természetében van, s mikint az ember ezer remény teljesülte után se szűnik meg újra és újra remélni, vágyai és sóvárogni: úgy e törekedés a tilos felé is földi életének bevezetlenségével mellett tanusodik.

Mikint van az, hogy a határtörési hajlam még a legjobb emberben is meg van? Onnan drága uraságok, mivel a tilalommal fogalom is ráviteles, s mivel mindazok, kik a szükségesnek és illőnek verőcéit túl akarják haladni, száz meg száz ürügygel és mentséggel bírnak — Örök idők óta a rossz ügyeknek voltak legkevesben szóló védői, — a jó ügyek mellett mindig kevesebb szóváltás történik, mivel védelemre úgy se szorul.

Mihelyt az ige ki volt mondva, s az ifjú kénytelen lón végre a számok igazságát, s következőleg vagyoni mérlegének veszélyes hanyatlását állatni; engedett a parancsnak és maradt, de igen rossz kedvvel s pillanatig se tiltólánván nehélyt.

Megírta az egész dolgot Melanienak, mikint a grófnő is egy udvari diplomatia — semmit se ígérő és semmit meg nem tagadó — nesze semmi, fogd meg jól-féle levelemben, tudtára adta az ismeretlen Weidenhof bárónak,

hogy fiát — annak jövőjét biztosító — elmulasztott lépések és teendők miatt, egy egész évig nem nélkülözheti, de ez év eltelté után, maga fog vele Bécsbe menni, hogy a bárónéval — leányát nem is említette a grófnő — megismerkedhessen; — miután fia a bárónéknak annyi szivességgel dicsekedett előtte.

Mindketten válaszoltak, Melanie egy phrasissokkal teljes levélben tartózkodás nélkül kimondta: mennyire fáj neki a fiatal gróf társaságának ily hosszú ideji nélkülözése, de egyetlen szóval se ismervén föl az előadott okok helyességét, nem is vitatta azokat, — levelét az azal végezvén, — hogy a gróf szívére s kezére számot tarthat, s öt egy év multa után csak olyannak találandja, — minő az elválás napján volt.

Ferencz húszszor elolvasta a levelet, tudta könyv nélkül. Jól esett neki annak minden sora, de szívére e szép levél föl nem tudta melegíteni. — Valami kívánni való maradt hátra, talán az egész levélből egy szó hiányzott, mely Melanie érzélgéseire — a bensőség s valódi érzés jellegét nyomandó: — nem tudta mi — és hol van e hiány, de érezte — a nélkül, hogy megmerné, vagy akarná ezt magának vallani.

Báró Weidenhofné válasza igen udvarias, igen méltó — volt. Mint anya, kénytelen lón a grófnő helyes indokolását fölismerni, de az egész levélből látszott, hogy ez valami erőteljes s a kedvetlenséget rosszul leplező hangulatban történik.

Evel a grófnő a maga részéről a levelezést befejezettnek tartotta, — fiától pedig soha se kérdezte — irt-e, vagy vette-e levelet Bécsből? Ferencz élénk, majdnem mindennapi levelezést folytatott Melanival, kibén magához méltó versenytársra akadt, mert Melanie ugyanazon fellelő irányban válaszolt, melyben

első levele írva volt. — Melanie egy variatioja volt az érzélgő hölgyeknek, — ő mulatságból is tudott érzélgőni. — Az ily könnyűszívűsok lények pedig mindig akkor leggyávábbak, — mikor nehéz választások óráiban a valódi érzésnek kell az ügyet eldönteni.

Három egész hónapig folyt ez így. Igaz, hogy Ferencznek levelei az utóbbi hetekben rövidebbek, Melanie-é pedig kevesebbé lángolókká váltak, de hiszen ez hosszas levelezésekben — mindig ugyanazon egy thema körül — a legutóbbi megtörténik, s nem is mindig elhideglésről tanusodik, sőt a legutóbbi a valódi érzés és bensőség később felel ki s kerül előnybe — a szép, de üres szavak fölött.

Hanem valami egészen más történt, — mire Ferencz legkevesebb se gondolt s a mi mégis nagyon természetes.

A grófnő szorosan megtiltotta, hogy Ágotának udvaroljon; ő akarta, hogy a kedves leány és Ferencz közt testvéri viszony létezzék, azaz: barátságos meghittség és bensőség szerelem nélkül.

Be könnyű feladat ez! — főleg ha szívének telve van szerelemmel más iránt.

Ferencz ezt hallta, s általánosságban teljes igaza volt, hanem alkalmaszabban ezen ígért mértéktartás, e testvéri szenvedélytelenség lassanként egy-egy csorbat szenvedett.

Ágota új gyámjaitól semmi tilalmat nem vett. — A grófnő a nemes leányban annyira bízott, miképp ezt szükségletnek tartotta. Ágota tudta, hogy Ferencz szereti, sőt — mert a fiu nyílt volt — magától Ferencztől hallotta nemcsak Melanienak dicsőretét, hanem azt is, — mennyire szereti a kedves leányt, s hogy életének minden boldogsága e szövetségétől függ, melylyel anyja se ellenkezik.

Ágota tehát vértézve volt, legalább hitte

ezt, mikint minden leány — mig nem szerelmes.

Aztán volt még valami, a mi őt megdöztette szerelem s vonatatlans csábjai ellen.

Mielőtt Mária grófnőhez jött, sokat hallott Ferencznek könnyelműségéről, kissé laza erkölcséről, — alkalmasint nagytva, — de a mi mégis megfajta, hogy a tiszta s nemes gyermek el volt Ferencz ellen foglva.

Két-három hónapi együttlét alatt — Ferencz kiismerte Ágotát. Látta, mennyi szelidség, mennyi merevség nélküli tiszta erkölcsiség, minő nyílt ész honol e leányban, kinek lassanként bájoló szépsége is feltűnt neki, — olykor — ha együtt zongoráztak, rajzoltak, vagy Ágota kedves honi dalainak egyikét elénekelte meleg — ifju szívéből, — Ferencz elhalt tekintetbe, s úgy tetszett neki, mintha valami szent nyilvánulás áradna el szívében.

Ágota hasonló tapasztalást tón. Látta, hogy az atyja által elkényeztetett, eleven, élénk ifju — ha kell — komoly is tud lenni, sőt vannak tárgyak, melyekről — olykor öntudatlan kimondott — ítéletei valódi erkölcsi érzetelemről tanusodnak. — Tapasztalta, hogy Ferencz duzmadsága, rossz kedve, anyja szelidségének ögöve alatt halkkalveszteni kezdi jégkérget, s kedélyének nem egy nemes virága fakad a hőrteteg alól.

Furcsa! gondolta Ferencz: — anyám oly okos asszony! oly józan felfogása, tudja igen jól, mi adja a házasságban a valódi boldogságot, s hogy az inkább függ a házások személyességétől, mint a vagyonától és születéstől. — Ágotában minden meg van: az erény, szépség, s ha kell születési előny; — és mégis anyám szigorúan tiltja nekem, hogy hozzá közeledjem, s annyira retteg a gondolatától, — hogy belésszerethetnek!

(Folytatjuk.)

nyi jelentés, „szerkesztve kamara-titkár Gáman Zsigmond által, egy csinos, 77 lapra terjedő füzetben, a kitüntetés érdeme sikerült ábrájával, megjelent. A kiállítások körülünk fontos versenytér képeznek, hol a diadal főleg a hazai ipar dicsőségének emelésére szolgál. E tér a legalkalmasabb az önismeret megszerzésére, s ezáltal a meglévő erők fejlesztésére. E nézetből, ha örömmel üdvözlök az első szélesebb kiterjedésű gazdasági és iparkiállítás, mely a múlt ősszel városunkban megtartaték, nem kisebb örömmel vesszük annak ugyiszólva történetét s adattárát a kamara-titkár által szakavatottan szerkesztett füzetben, mely ohajtjuk, hogy hazánkiai előtt minél általánosabban ismert legyen, nemelvény, hogy az a jövőre nemcsak utasító, hanem lelkesítő is lesz.

— Az erdélyi n. színházi választmány f. hó 26-án tartott ülésében kötetelt meg véglegesen azon szerződés, melyszert a Kolozsvári színház 1858. 1859. és 1860-dik évekre Havi Mihály igazgatására bízatik, azon kötelezéssel, hogy a kolozsvári közönség igényeinek lehetőleg megfelelő drámai és operatársaságot tartand.

* Veress és Vastag. E két név már is oly kedvezőleg ismeretes Erdélyben, s főleg Kolozsvárt és környékén, hogy felesleges hosszasan magyaráznunk, miszerint amaz photograph, emez festőművész, mindkettő jeles a magaskaterén. Egyesülésük óta, mely míg egyfelől üzletüknek nagy lendületet és népszerűséget szerzett, másfelől a hazai festészetre nézve nem kis nyereség, majd mindenütt találkoztunk sikerült művekkel. Közlekedésről Stein J. könyvkereskedésénél egész tárlatot láttunk ily árny- és színezett képekből. A kirakatban főuraink, s néhány ismertebb egyéniség arczépein kívül különösen magára vonta figyelmünket Erdély kormányzója, herceg Schwarzenberg Károly ó magassága nagy, olajfestett és remekül eltalált arczépe, mely a megszólalásig sikerült, s megczáfoltatlan bizonyítványa Veress és Vastag hazánkiai azon alapos ismeretének, s biztos kezelésének, melylyel műveiket előállítani tudják.

* Figyelmeztetjük a Buda pesti Hir-lap „czimű pesti, hivatalos, magyar lap napirendek iróját, hogy a mi lapunk czime „Kolozsvári Közlöny“. E figyelmeztetésre indítva éreztük magunkat híroirón azon furcsa eljárása által, hogy aranyos-széki levelezőnknek egy genreképét egész félhasában át szóról-szóra közli, de nem hogy lapunkat említse, hanem forrást egészen más újságot említ. Gyakran történik, hogy lapunk után olykor a forrás megemlítése nélkül közöltetnek hírek. Nem sokat csinálunk belőle. De ha közleményeink egyenesen más lapnak tulajdonittatnak, melyben azoknak nyoma sincs, ez már több mint elég arra, hogy egy kissé mi is morgolódjunk, a nélkül, hogy haragpánk.

— Ujfalvi Sándor ur nemes hazánkia tol-lából a Vadászlapok egy érdekes cikkét hoztuk: „Wesselényi Miklós zsidói vadászatai“ czim alatt. Előadása oly érdekes, hogy ha lapunk szük köre engedné, kedvünk volna az egészet utánnyomatni; így csak azon tételt emeljük ki, melyben ezen vadászatok célja jellemeztetik: „Mint minden, egy a bátorságot is próba és alkalom fejt s emeli ki a parlagból. Pedig oh be kopár ez élet bátorság nélkül! S mily égető szenvedés a félelem!“

Mikor vihar és fergeg honn marasztott, ujjabb fértias élvezetek vártak a vendégekre. A nagy terem vivó-iskolává változott. Mindenfelé kardcsatolás, vivás. A tág erkélyen pedig Kendeffy fényes tallért szorít két ujj közre, Wesselényi pisztolyból golyóval lövi ki azt s megfordítva. Messziről nézve bolondságnak nevez-nők. Sokan nem tudták elhatározni, melyik a hibásnak: ki a lövést vagy ki a tartást kezdte? Azonban mint minden, ugy ez is csak távolról nézve rémletes, közlőrl és többször látva ön-bizalomra és bátorságra ébreszt.

A fértias időtöltések minden szerencsejáté-kot kiszorítottak a zsidói társasági körből. Kártya, kocza, melyek annyi romlást okoztak, mint aljaság, megvetés alatt álltak. S mégis lélekvidámság és önjóllérzet jelei tékrözödtek minden arczon.

Wesselényi csak ürügyül használta vadászatait. Oh! sokkal magasabb célból gyűjté ő Zsidóra vendégeit, minthogy velök néhány üzét s nyulát ellődoztessse. Ezt ő magára kényelmesebben s költség nélkül tehette volna. Czélja volt, hogy az elsőrt s parlagban heverő egyes erőket egybegyűjtse; a puhulásnak indult aristocratákat a vadászat varázs-gyönyörével Zsidóra édesgetvén, itt észrevétlen szoktassa viharok és alkalmatlanságok kitűrésére, s néha még bösz vadkannal is szembe nézni, és ha kell még is vinni. Hogy a bátorság, lélekbe-réség ott is, hol eddig hiányzott, ismét feléledjen a nemzet nagyjai közt.

— Tordáról a muzeum számára kitűmés végett egy kétféle fehér bárnyot hoztak be, melynek teste a szokott alakkal bír. A két fő, egyes hátgerinczről a nyakcsigánál van összenöve. Elül két fekete ful van egymás mellett, hátul a két fön egy-egy, rendes helyén álló, fehér ful.

* Gróf Bethlen-Bolnai Miklós hosszú külföldi miutazásából visszaérkezett Pest-re, s az ottani színpadon vendégzerepelni fog.

* Szolnokon egy paraszt közelebből

versenyt haladt négyfogatu szánján a vaspályai vonattal a legközelebbi állomásig, még pedig oly sikerrel, hogy lovai a mozdonyt néhány perczel meg is előzték.

* A „Pesti Napló“, kiadó-tulajdonos Emich G. jelentése szerint hatóságilag két hónapra fel-függesztvén, az előfizelő közönség megnyugtató-sára közzétették, hogy a lapot a szünet el-múltával ismét kapni fogják az előfizetők, a kik nem igénye két hóra elismertetik. A kik azon-ban ez intézkedés által magukat kielégítve nem érzik, kívánuakra visszaküldetik a hátralévő időre eső előfizetési pénz.

* Konstantinápolyi levelezőnk írja, hogy Kis-Ázsiában, Custambul közelében, ugy Bulgáriában is több falu van, melyeknek lakóiról azt tartja a népmonda, hogy magyar eredetűek, s testalkatuk, jellemük s virgoncságuk való-ban arra is mutat, hogy nem török eredetűek, de nemzetük s nyelvük emléket rég elfeledték. Rendes, hogy egész Kis-Ázsiában, de különö-sen az említett vidéken mindent, a mi kitűnő, fegyvert vagy egyéb szert is, ha meg akarják dicsérni, azt mondják róla, hogy magyar, s ha jó pénzről akarunk beszélni, azt mondják magyar altin (magyar arany).

Nemzeti színház. (pd.) Febr. 18-dikán: „A mama“, vigj. 3 felv. irta Szigligeti. E darab az, melylyel Lángb B. bemutatotti volt társulatát Kolozsvárnak. Most ugyanazon szereposztással került az másodsor színpad. Az előadás sike-rültebb, a közönség középszámu volt.

Febr. 20-kán: Hirtling Mari jutalmául (a) „Rejtélyes árva“, népies dráma 5 felv. irta Mosenthal. A jutalmazott tapsokkal, s egy csí-nos koszorúval üdvözöltetett. A darab — ha egy egész hasábon át magyaráznók is az ő mi-neműségét — csak unalmas, 11 óráig tartó népdrama, melyből, ha valaki készpénzül ven-né azt, a mit Mosenthal ur ad, éppen azt le-hetne megtanulni, hogy a németeknek a nép-e-gészen alsó osztálya is oly mély elméjű, böl-cselkedő nép, hogy a legutolsó szolgálégy is he-geli philosophia lajtorjáján mászik a — hiu-ba. Egyébiránt elég érzékeny történet. A for-dítást Remellay eszközölte. Kár volt veszteget-ni az időt, ámbár, ugy látszik, nem nagy gon-dot fordított rá. A közönség, mely a fiatal szí-nésznő iránti méltánylást kifejezendő, nagy számmal jelent meg, példás türelemmel nézte végig az előadást.

Febr. 21-kén: „Csikós“, népszimnű Szig-ligetitől.

Febr. 23-kán: „Yelva, az orosz árva“, melodráma 2 szakaszban, irta Scribe, fordította Dériné. Ezt követte az „Adósok, vagy Eleven-holt házaspár“, bohózat 1 felvonásban, irta Te-lepi György.

Febr. 24-kén: „Az obsitos huszár“, népszim. 3 szakaszban. Szigligetitől. Jóllehet e darab először adatott, a színház üres vala, a minek a siberiai hideg lehetett oka. A jelenvol-tak, a kik ez esti előadásnak tanui valának, csekély kárpótlást találtak az új népszimnűben, mely kevés eredetiséggel, az újdonságnak csak lakó színével bír.

* Febr. 25-én: „Természet és mivelt-ség, vagy a képmutatók“, vigjáték 4 felvo-násban, irta Raupart.

KÜLFÖLD.

Anglia. — Ki hitte volna azon nagy-szerű pál-fordulási napot, mely London-ban oly váratlanul felsütött. Palmerston hiában vala oly nagy mester, mert meste-rére akadt a népben, — az ősi szabadságai-ra oly büszke, s féltékeny brit népben, mely lelke mélyéig felháborodott azon gon-dolatra, hogy egy angol kormány idegen hatalom kívánuára alkosson törvényt a me-nedékjog megszorítására. Ez ugyan éppen nemlesz vala a palmerstoni bill által oly igen megszoritva; de elég az, hogy a nemzeti önérzet hatalmasan fel lön izgatva csak ár-nyeka által is az ily kísérletnek, s Anglia legnépszerűbb kormány-férfiát lefuvá ma-gas székről a felbuzdult közszellem, mint-ha ott se lett volna. Febr. 21-én az ös-szes minisztérium beadt lemondá-sát, s a királynő azt elfogadta; 22-én Derby lord akirálynőhöz hivatván, a minisztérium alakítását elvált-alta; az ő elnöksége alatt Disraeli lenne kül, — Gladstone pénz, — Ellen-borough lord hadügyminiszter. Strat-ford de Redcliffe szintén a kormány-ba lépne. Párisban Malmesbury, a csá-szá kedves embere, a menedékjog nagy pártolója, lenne angol követ.

Foglaljuk össze röviden az utóbbi hetek történetét, a melynek a „legnépszerűbb brit“ elbukása lön következménye. Egy-jan. 20-án kelt jegyzékben Franciaország kifejtette vala a brit kormány részéről te-endő biztossági rendszabályoknak szűksé-

gességét. Febr. 4-én a parlament elé lépett Palmerston az összeesküvők elleni bill-jével, mely a külföldiek élete elleni össze-esküvést súlyos bűnnek bélyegzé, s az ilyen bűnnel terheltet, legyen bár honfi vagy idegen, fogsággal, s ahöz képest depor-tatioval sújtá. Az alsóház érzé, hogy a körülményekhez képest szükséges lenne a merénylet fölötti undorát nyilvánitnia. 400 jelen volt tagjainak három-negyede az ös-szeesküvési bill bejelentése mellett szava-zott. A brit nép kedvező hangulata azon-ban majd a „Moniteurben“ megjelent is-meletes katonai adressek által meg lön vál-toztatva. A büszke nemzet mélységesen érzé azon szemrehányás súlyát, miszerint az egész világ előtt pelengérre lön állitva mint bűnrészese oly szörnyű tettnek, mely egész Angliában a legmélyebb utálatot, s legőszintébb felháborodást idézte vala elő, — s elégtételt sürgetett.

Palmerston erre felvilágosítást ki-vánt a francia kormánytól ezen adressek iránt; a francia kormány ugy nyilatko-zék, hogy ezek csupán vétségből találtak helyet a „Moniteur“ben. Ezáltal nem igen levén kielégítve Palmerston, kíváná a kato-nai feliratok közhírré-tételének megszünte-tését Párisban: de a feliratok folytak a „Moniteur“ hasábjain tovább is.

E közben folyvást tartott a sajtóban is ezen események vitatása, bonczolgatása; a brit nép boszorkodása mind inkább hul-lázmzott. Az interpellatiók egymást érték a parlamentben, s Palmerston erőlkö-dött csillapítólag hatni a zuduló kedélyek-re. Mind hiába, elégtételt sürgettek, — kérdezték, tett-e lépéseket az angol kor-mány a végett, hogy a febr. 6-ki francia jegyzék, mely sajnálatot jelent a katonai feliratok megjelentése fölött, ugyanazon „Mo-niteur“ben nyomassék ki, a melynek ha-sábjain Anglia bántva lön. Ekkor már ki valának fogya a premier segélyforrásai. Ő „rendkívül képtelen“-nek nevezé a kívána-tot, s kereken kimondá, hogy ha e Fran-cziaországot sértegető interpellálás meg nem szűnik, veszélyezve lesz a szövetség, s az ez iránti felelősséget az alsó ház nyakára veti.

És az alsóház elszáná magát ezen fele-lősségnek átvételére. Gibson módosít-ványt terjeszte elő, mely így hangzik: „A ház nagy sajnálattal fogadja azon állítást, hogy a francziák császára elleni me-rénylet Angliában koholtatott és utalátát fejezi ki ezen büntetésre méltó vállalatok ellen. A ház mindenkor kész, a fenytőjo-gunkban létező netáni hiányokat orvosolni, melyek létezése kellő vizsgálat után be-bizonyult. Azonban lehellen nem fájlni, hogy ő felsége kormánya, mielőtt a házat felhívá, hogy az összeesküvést illető tör-vényt a jelen időpontban megjavítsa, nem tartá köteleességének, a francia kormány-tól kapott, Párisban 1858. január 20-kán kelt és a parlament elé terjesztett fontos sürgönyre bármi választ adni.“

A 19-ki éjjeli ülésben az alsóház tag-jai számosabban valának megjelenve, mint az első olvasáskor. Walpole, Henley, Peel, Gladstone, Disraeli a bizalmatlansá-gi szavazat mellett szoltak; Spooner, Ben-tinck, Palmerston az ellen. A premier erő-síté, miképp az összeesküvési bill semmi-keppen nem csorbitja a menedékjogot; Grey mondá, a kormánynak szándéka, a Wa-lewskzi sürgönyére a második felol-vasás után tüstént választ adni; de mind hiába. A szavazáskor a minisztérium el-len nyilatkoztak a toryk a peeliták és ra-dikálisok, s csak az ugy nevertet liberali-sok támogatták azt, — a minisztérium 215 szóval 234 ellen kevesebb-ségben maradt.

S az eredmény? — Az elégtétel, melyet az összeesküvési bill Franciaország-nak nyujta, fényes buborék gyanánt el-foszlott; Palmerston lordnak Franciaor-szág irányábani politikája az alsóháztól gyengének, s Nagybritannia méltóságá-hoz nem illőnek lön bélyegzeve; Anglor-szágnak ezen engedékenység fölötti bo-szorkodása parlamenti végzéssé lön emel-ve, s a katonai adressek gondolatlansága által szült meghasonlás mély örvénynyé

lett, mely nem csak Palmerston lordot, ha-nem vele együtt tán a nyugati hatalmak sző-vetségét is elnyeléssel fenyegeti.

A Londonból febr. 18-ig érkező leve-lezések rajzolják a nagy izgatottságot, mely ott az ugy nevezett „francia“ bill ellen támadt, s az összes sajtóban, csak kevés kivétellel, valamint számos meetingekben nyilvánult; az alsóház tehát ez alkalommal, mint látszik a népakarat által volt befolya-sozva. Derby lord mondják, miképp Per-signy gróf elutazása előtt meglátogatta, s arra kérte a pártvezért, hogy a billt, ha másodszeri tanácskozásra kerül, gyamolít-sa; sőt megígérte, hogy Palmerston ne-hány módosításba is beleegyeznék, ha a toryk támogatására számolhatna. Derby lord sajnálkozva kijelenté, hogy a francia gróf kívánuát nem teljesítheti. Azonban nem rég mondá a „Times“, miképp nagy államférfiak az ellenzéki padokon más-ként gondolkoznak, mint a miniszteri asztal-nál.

Mily magatartása leend az új miniszte-riumnak Franciaországgal, — s Francia-orzágnak az új minisztériummal szemben, azt még e perczben nem lehet megjóslni; annyi bizonyosnak látszik, hogy Palmerston lordnak személyes befolyása mentette meg a szövetséget nem egy vihartól, s hogy a két nyugati birodalom frigyé komolyan ves-zélyezve látszik, mibelyt az öreg kormá-nyos leveszi róla védő kezzeit. Ha a nyu-gatiszövetség szilagokra talal szakadni, e vesztséget francia mint angol részen egyiránt fogják megérezni; az évek óta egymásra támaszkodott hatalmaknak új támaszokat kell keresniök, s tekinteteket legelőbb is Közép-Európa felé fordítani, mely azután egyszerre ismét nemcsak föld-rajzi, hanem politikai középpontja is lenne a világrésznek.

— Franciaország legyen a szá-razon első oroszán, de a tengeren Anglia akar első cethal lenni. XIV. Lajos kora óta Angliában szokásá vált, mindig leg-alább kétszerannyi hadihajót tartani, mint a mennyivel Franciaország bir. Ez utó-binak azonban most 23 csavar-gőzösé van és 1859 jun. 1-ig 30 lesz. Angliában en-nek következtében azonnal parancs ada-tott ki, hogy ugyancsak 1859 jun. 1-ig a mostani 40 csavargőzősön kívül még húsz-nak s így hatvannak késznek kell lennie, hogy kétszerannyi legyen, mint Francia-országban.

Franciaország. — Az angol ka-binet megbukta előtt már négy nappal ír-ják Párisból: „A Londonból érkező hírek nem kedvezők az angol kormányra. Pal-merston lord helyzete komolyan veszé-lyezve van. Népszerűsége az összeeskü-vési bill által nagyon megrendült, s Ber-nard elfogatása szintén nem szilárdította meg helyzetét. Ezen elfogatás, mondják, a legjobban kitünteti az új törvényjavaslat szükségletlen voltát. A krimiai háború óta nem volt oly izgatottság az országban, mint jelenleg. Ezen kérdés mellett India és China háttérbe szorul. Gibson indítvá-nyának kimenetelét a legfeszültebben vár-ják, s a legjobban értesült körökben azt hiszik, hogy a bill nem fogja a tüzet ki-állani.

— A francia kormánynak az angol alsóházban vallott kudarcát pótolja némi-leg a törvényhozó testben kivívott győ-zelme, hol a biztossági törvény el lön fogadva 227 szavazattal 24 ellen; — a fenforgó viszonyok közt csakugyan ez is elég tekintélyes ellenzék, a melyet ezen testület kebelében alig képzelt volna az ember oly nyiltan, bátor lélekkel fölléphe-tőnek; legragyogóbban szólott Oliver Emil, a párisi fiatal követ, a ki Pierri vé-delmét is viendi az eskütszék előtt; a nyiltság, melylyel ő nemcsak a merényle-tet, de általában a politikai gyilkosságot is kárhoztatta; a mérsékeltség, mit egész beszéde lehel, s e mellett mégis azon ha-tározottság, a melylyel rosztal minden kicsinykedést a politikában, s egy nagy-lelkű, nemesszívű politikára jelölte ki az útát; — azon emlékeztetése, hogy még a convent se merészt visszaható erejű tör-vényeket hozni: mindez az ifju parlamenti

bajuoknak legalább önszemélyére, ha nem is az általa védett ügyre néz, fényes diadalt szerzett.

— A titkos társulatok jelen szerkezte Franciaországban — mond az „Ind. belge” titkosabb s nehezebben fölfedezhető, mint valaha; a társulatok nem csoportokban, hanem csak egyén egyénnel közlekedvén egymás közt, s mert Pietri fordulatokat még legjobban ismeri, ezért maradna még egyelőre rendőrfőnöknek. Eszinasse tbnok is egy az allamesiny után a tartományokban tett utazás folytán a menekültek és titkos társulatokról benyújtott jelentés által vontat volna magára a császár figyelmét.

— Némi aggasztó körülmény fellelhető abban, hogy az Angliából átszállított 100 kézi gránát közül még eddig csupán 5 vagy 7 került napfényre s a többinek hollétét az elfogottak egyike se árulta el.

Az orléanspárti fondorlatok is sok agályt okoznak a kormányoknak, miután azok leginkább a hadseregnek vannak számítva; melynek főbb tisztjei közt az előzőtt királyi család még számos parthiveket számlál.

Olaszország. — Az Angliában történt legújabb fordulat után a Cavour törvényjavaslatának sorsa némileg kétséssé válik. Febr. 17-kén ugyanis a kamra újra megnyitván üléseit, egy javaslat lön előterjesztve a sajtótörvény módosítása s a külfejedelmek élte elleni összeesküvések megbüntetésére. E szerint az ily összeesküvők fegyházi, vagy 10 évi gályarabsággal, sőt a körülményekhez képest még keményebben is büntetettek. A politikai

gyilkosság apológiája 3 hónaptól egy évig terjedő fogsággal fenytetik. sat.

Gennából febr. 18-dikán írják: Az „Italia del popolo” ujlag lefoglaltatott. 12 emigráns fogatott be; több mások parancsot kaptak, Gennát vagy az országot elhagyni. Egy angol Dowell Hodge Tamás is fogatott be.

Törökország. — Az európai biztosok febr. 24-kén fogják elhagyni Bukarestet. Hogy a készitendő jelentésre nézve egymás között meg tudjanak egyezni arról szó se lehet. Csak az osztrák és a török biztosok értenek egyet, a többi biztos mind külön jelentést fog az európai értekezlethez intézni.

UJ POSTA.

Az angol miniszteri válság folyvást tart; a visszalépett miniszterek 22-én jelentették mind a két házban lemondásukat, s lord Derbynek egy új kabinet alakítására lett hivatás; ez utóbbi azonban ügyekezeteiben még eddig nem volt szerencsés. 23-án egy távirai sürgöny szerint, Londonban bizonyosnak tarták, hogy Grey és Gladstone az új kabinetbe lépések iránti meghívást nem fogadták el. Hirszerint Stanley és Stratford se fogadták el a miniszterséget. Ennélfogva a következő kombinatiót tarták valószínűnek: Malmesbury kül-, Disraeli pénz-, Ellenborough indiai — s Peel tábornok hadügy.

A londoni hírek mint képzelhetni Párisban nagy sensatiót gerjesztenek. A

félhivatalos lapok febr. 20-ról valamenynyen a legmelyebben fájlagják a parlament szavazatát. A „Pays” csakugyan sokkal csekélyebb jelentőséget tulajdonít a szavazatnak mint a „Patrie”, s azt hiszi, hogy annak legkisebb befolyása se lesz a Franciaország és Anglia közti diplomai viszonylatra. A „Patrie” kissé komolyabbnak látja a dolgok állását, s attól tart, hogy az összeesküvés bill sorsa nagyon is kockázatva van. A francia kormány távolról se gondolt arra, hogy saját akaratját Angliára erőszakolja, hanem tökéletesen a maga jogos kívánatának határát között maradt szemközt egy barátságos kormánnyal. Sajnálni lehet, hogy azért kell Palmerstonnak megbuknia, mivel az igazságot és morált komoly biztosítékokkal akarta körülvenni. Szerinte mi se igazolja ilyen elítélését. Nem ad ez elégtételt a nemzet becsületének, mely nem volt félreismerve, hanem egyes-egyedül a politikai szenvedély igazságtalan buzongásának. A „Constitutionnel” úgy véli, csupán egy Roebuck-miniszterium lenne Franciaországra nézve felelmes, különben a miniszteri változásban nincs semmi veszély.

A svaiczi szövetségi tanács a menekültek belzését elrendelő rendszabályt újabb tudósítások szerint Genfben kívül Waadt, Wallis, Tessin, Neuchatel, Solothurn, Basel, s a berni Jura, azaz: Graubündent kivéve, az egész olasz és francia határtérsegre kiterjesztette.

— Hirszerint az orosz-lengyel földön pórmozgalmak történnek, de nem a kormány, hanem a földes uraság ellenében,

és pedig az urbéri viszonyok alakítása következtében.

— London, febr. 22. Campbell Fultegurnal a fölkeket megverte, s az ostromszereket várja, hogy Jung-Bahadurral Oudeba elnyomuljon. — Chinából jelentik, hogy Jeh, a kantoni kormányzó, napszámoknak (kuli) öltözve, s egy tatár-tábornok elfogattak.

— A legújabb herczegovinai hírek szerint — mint Triesztből febr. 21-ről távirják — Daniló fejedelem ujabban 4,000 embert indított Zubzi és Krusevicze felé. Herczogovina déli részeiben a fölkelés terjed. Mostarha török csapatokat várnak.

— Bukarestből írják febr. 10-ről: A divának eloszlása óta bizonyos szünet állott be a belpolitikában, de másrészt a jövő iránti aggodalmak egyáltalában nem szüntek meg. Nehány hét óta, nem tudni, mi alapon, orosz invasióról beszélnek a fejedelemségekben. Annyi bizonyos, hogy Besszarábiában a telenát szokatlan nagy számú orosz hadierő van.

Legújabb. — Persigny gróf viszaültözött Londonba. Walewski gróf hírszerint igen engesztelékeny jegyzéket küldött oda, s minden bízóság szerint az angol kabineti változás nem fogja a két nyugati hatalom közti jó viszonyt megrendíteni.

Bécsi börze. — Február 20-dikán. Erdélyi urbéri papír 79. Magyar urbéri papír 80 $\frac{3}{4}$. Nemzeti kölcsön 85 $\frac{15}{16}$. Arany 8 (darabja 4 frt 51 $\frac{1}{10}$ kr) Ezüst 5 $\frac{9}{16}$.

Felelős a szerkesztésért BERDE ÁRON.

Urbérkárptótlási tőke-utalványozás.

A szászvárosi cs. k. megyei törvényszék utján dec. 19-ről 1857. Nagy Sándornak nagy-rapolt, kis-rapolt birt. után 865 ft 36 $\frac{3}{4}$ kr. — Lázár Farkas örököseinek faczaczeli, herepei, holgyai birtoka után 1929 ft 14 kr. — Müller Anna és Glaser Sándornak naksorai birt. után 1002 ft 31 kr. — Bösörményi Juditnak kis-tóti birt. után 97 ft 7 kr., — gr. Kun Lászlónak mada, balsa, poskura, k. almás, pojáni, vályajepi, n. almás, nádasi, glod, bakony, hozos, erdőfalva, renget, homorod, nyírmező, valeny, csikmó, algyógy, f. gyógy, bulbuk, kurpeny, n. rapolt, dedács, arany, vármaga, k. kessfalva, hosdocum, bunyilla, nyíresfalvi birtoka után 60669 ft 1 $\frac{1}{4}$ kr. — Dégenfeld Lajos és Józsefnek kuretyi birt. után 1969 ft urbéri kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések

beadandók april. 15-ig. Tárgyalási nap f. é. jun. 25, 26, 28, 30-ka d. e. 9 órakor.

A szebeni cs. k. megyei törv. szék utján dec. 29-ről 1857. Boda Máriának hidegvizi birtoka után 3197 ft 54 kr. — Ugron Istvánnak pálosi, peteki birtoka után 1902 ft 52 $\frac{3}{4}$ kr. urbéri kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók I. folyó évi martius 30-ig. II. april. 20-ig. Tárgyalási nap I. maj. 20-ka, II. jun. 2-ka d. e. 9 órakor.

A brassai cs. k. megyei törv. szék utján jan. 9-ről 1858. Drauth Amália gr. Teleki Mihálynak f. és al. árpás, oprakercesora, telekircsei birt. után 11619 ft 45 $\frac{1}{4}$ kr. urbéri kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók f. é. mart. 31-ig. Tárgyalási nap f. évi maj. 31-ke d. e. 9 órakor.

A m.-vásárhelyi cs. k. megyei törv. szék utján jan. 9-ről 1858. Madaras Józsefnek székúti

birt. után 727 ft 19 $\frac{3}{4}$ kr. — Mátéfi Juliánnak hosszuszói és hosszupataki birt. után 93 ft 22 kr. — Fekete Ferencnek sóvényfalvi birtoka után 159 ft 23 kr. — Szabó Balintnak királyfalvi birt. után 1413 ft 20 $\frac{3}{4}$ kr. — Pekri Lászlónak királyfalvi birt. után 1226 ft 34 kr. — Mikó Antal s Agnesnek dicso-szentmártoni s zágoni birt. után 1276 ft 32 $\frac{3}{4}$ kr. urb. kárpót. tőke és járul. utalványoztatik. A követelések beadandók 1858 april. 15-ig. Tárgyalási nap jun. 15-ke d. e. 9 órakor.

A m.-vásárhelyi cs. k. megyei törvényszék utján dec. 19-ről 1857. Dobolyi Lajosnak ucsgeredi, pocsfalvi birt. után 957 ft 54 kr. — Bodó Jánosnak f. kápolnai birt. után 182 ft 40 $\frac{3}{4}$ kr. — Pákei Lajosnak adamosi és kis-sárosi birt. után 1056 ft 25 $\frac{3}{4}$ kr. — Bogdán Máriának oláh-karácsonfalvi birt. után 965 ft 58 $\frac{3}{4}$ kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A

követelések beadandók april. 7-ig. Tárgyalási nap jun. 7, 8, 9. és 10 ke. délelőtt 9 órakor.

A dézsi cs. k. megyei törvényszék utján jan. 9-ről 1858. id. Thoroczka Sándornak oláh-pénteki birt. u. 165 ft. — Geréb Krisztiának hosszuzói, alsó-csobánkai, nagy és köz. ködmönösi b. u. 10,505 ft 38 $\frac{3}{4}$ kr. — Miskolczi Sándor örököseinek cserneki b. u. 726 ft 21 kr. — Radák Istvánnak a.-hagymási, pecselszegi b. u. 9019 ft 58 kr. — Özv. Balintfy Józsefnek némai, oláh-bogáti, dántapataki b. u. 2713 ft 55 $\frac{3}{4}$ kr. — Ujfalvi Sándornak székuturai, dragavilmai, hondapataki, szelenczei, garbonáci, berkeszi, k. buris, butaszai b. u. 38,498 ft 58 kr. — Ugron Amáliának joháti, kocii, o.-nemethi, o.-nemeyei, priszlopi b. u. 3540 ft 46 kr. kr. urb. kárp. tőke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók 1858. apr. 23-ig. Tárgyalási nap jun. 24-ke d. e. 9 órakor.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(374) (2—2) Haszonbéri hirdetés.

Gróf Toldalagi Ferenc cs. k. kamarásnak M.-Vásárhely kerületébe kebeleztet korondi és szovátai birtokai a folyó évi aprilis hó 24-kén kezdve hat egymásután következő évre haszonbérbe adandók. E birtokokhoz tartoznak a következők:

1. A korondi savanyúvíz kutja körüli vendégszobák, vendéglő és ujonatan épített fürdőház, a sós és ásványos vizű hideg fürdővel, és ezekhez tartozó minden alkalmaságokkal együtt.
2. Korosmárlási jog a savanyúvíz kut kerületében és a Korond helységében levő korosmárlásokban, s a korondi három országos sokadalom ideje alatt.
3. Korondi tizenkét belső teleknek taxája.
4. Legeltetési jog a helység határában, és ahoz tartozó nagy kiterjedésű havasokban, erdőkben, az erdős szabad használatával együtt.
5. Négy kis lisztelő malom.
6. Két fürdőszalon jövedelmének egyötöde, Korond helysége határában.
7. A korondi határon 10 hold szántó, 141 h. kaszáló, 46 h. legelő, a birtokiv szerinti kimutattás szerint.
8. A szovátai korosma és korosmárlási jog.
9. Szovátán egy belső telek taxája, 8 hold szántó, 29 hold kaszáló s kert, a legeltetés és erdős jogával együtt, az illető birtokiv szerint.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni, s a haszonbéri feltételeket is megtudhatni bérmentes levelezés útján M.-Vásárhelyt Dózsa Elek jogtudor úrtól folyó év aprilis 10-ik napjáig.

(373) (2—3)

Egy tapasztalt és elég cautionnal bíró gazda ajánlkozik nagyobbsejű birtokot, uradalmat fixa administrotora ügy átvénni, hogy három évi tisztja jövedelmének közpénzársátát évenként megfizetse, pontos számadás mellett administrotora, s az azonfelül bejövő jövedelmeknek felit magának fáradsága díjúl s fizetésül megtérthassa. — Bővebb felvilágosítást ad Stein kereskedése.

(372) (2—3) Jelentés.

Hidutca 281 szám alatt földszint 1-ső ajtó elfogadtatnak a francia nyelv alapos megtanulására fiú és leány-gyermekek 10. éven felül, naponként egy óra, egy óra 6 ft pengő díj mellett. Ugyanott lehet rendelkezni illő díjért okiratokat magyar és deák nyelvből német nyelvre áttenni, szintugy az angol, francia és olasz nyelvből is magyar és német nyelvre.

(337) (9—18)

KÖLCSÖNT
gyorsan s jutányosan
erdélyi birtokra is esz-
közöl

Scheinert Nándor

több magas családok ügyigazgatója
Lakik Bécsben, Schullergasse 403 sz. alatt

(377) (1—3)

Haszonbéri hirdetés.
Melynél fogja közhírre tételik, hogy a Kolozsvári kerület gyulai járásában, Kolozsvárhoz 4 órai, és B. Hunyadhoz 2 órai távolságra eső Gy.-Vásárhely helységében egy BIRTOK, mely is all egy lakható curiából, több gazdasághoz tartozó épületekből, kertekből, két korosmából, 4 szolgáló curialistából, és 500 veka férőjű külső, részint szántó, kaszáló és legelőből: — ezen folyó 1858-ik év sz.-Györgyétől kezdve 4 vagy 6 évre haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet akármely órában a tulajdonos Biró László urral, helybe Gy.-Vásárhelyt.

(375) (1—3)

Egy a forradalom következtében elbukott családap, 41 éves, kitartó és ép egyéniség, egykor okleveles ügyvéd és huzamos éveken át megyei tiszt, meglehetősen német, jobb deák, tökéletes magyar és románnyelvből beszélt, törvény és alapos

gazdasági ismerettel, Erdélybe és Magyarhonba gazdasági államokra ajánlkozik, kinek ha szolgáltat valaki igénybe venniszándokolná, szerkesztőségünkön teljes tudomást szerezhet.

(376) (1—2)
A kolozsvári határon 200 veka férőjű megtrágyázott szántóföld, ebből 100 veka férőjű a

város mellett szőlővel és eleven kerttel körülvéve, szép darab luczernással ellátott tagosított hely, egy gazdasági épületekkel ellátott majorral együtt több évre vagy bérbeadó, vagy örök áron eladó. Lehet értekezni külső-szénutczában, 3 szám alatt a tulajdonossal.

(289) (4—20)

Valódi schneebergi
NÖVÉNY-ALLOP
mell- és tudóbántalmakban szenvedőknek,
orvosi rendszabály szerint a leghasználatosb friss növényekből sajtolva WILHELM FERENCZ neukirchnei és BITTNER GYULA gloggnitzi gyógyszereszek által készítve
Ára 1 üvegesének használati utasítvánnyal együtt 1 frt. 12 pkr.
Két üvegesének kevesebb nem rendelhető meg.
Két üvege bepakolásáért ládásakba 40 kr. pp. számítattik.
Megrendelések, a díjak bérmentes beküldése után azonnal gyorsan és pontosan teljesítenek.
A főraktár
BITTNER GYULA
gyógyszerésznél létezik Gloggnitzban.
Továbbá: Kolozsvárt: Wolff János gyógyszerésznél; Brassóban: Gyertyánfy; Tordán: Wolff G. gyógyszer. M.-Vásárhelyen: Braun József és társánál; Aradon: Phobst F. J.; Temesváron: Kraul János; Lugoson: Arnold József; Vercsezen: Carnass J.; Pancsován: Graff W. K. gyógyszer; K. bányában: Czikkawstó Balázsna.

(369) (2—6)
STEIN JÁNOS-nál Kolozsvárt és WITTICH JÓZSEF-nél M. Vásárhelyt kapható:

A HÁZTARTÁS és MEZEI GAZDASÁG
TUDOMÁNYA.
Figyelmeztetve hazánk újabb s régibb törvényeire sat. Szerző BALÁZSHAZI JÁNOS, a magyar tudós társaság rendes tagja.
2 kötet 2 ft pengő.